

13

Ministeriet for offentlige Arbejder. København, den 8. Februar 1906.

Ifølge de af Ministeriet udfærdigede Instrukser for Statsbanernes Kredsbestyrere (Trafikbestyrerne, Banebestyrerne og Maskininspektørerne) kunne Kredsbestyrerne for mindre Tjenesteforseelser ikende deres undergivne Bøder paa indtil 10 Kr. Derimod skulle alle Sager angaaende Tjenesteforseelser, hvorved der er opstaaet Fare for Togsikkerheden eller for Menneskers Liv og Helbred, eller hvorved væsentlig Forstyrrelse af Togenes regelmæssige Gang er fremkaldt, eller som have medført Beskadigelse af Gods og Materiel til en Værdi af 200 Kr., samt endvidere Sager, der ere rejste af Generaldirektionen, og Sager, i hvilke ansatte under flere Myndigheder samtidig ere indviklede, forelægges Generaldirektionen, forinden Paataale finder Sted.

I Sager, der medføre højere Straf end Bøder paa 2 Kr., skal Kredsbestyreren eller dennes Stedfortræder afhøre den sigtede, medmindre denne selv erkender sin Forseelse, og saadan Afhøring skal altid finde Sted i Sager, der forelægges Generaldirektionen.

Mod den saaledes gældende Ordning hersker der i Jernbaneetaten en Del Misfornøjelse, der har faaet Udtryk i et af Jernbaneorganisationernes Fællesudvalg til Ministeriet indsendt Andragende, hvori Fællesudvalget udtaler Ønsket om, at der for Behandlingen af Sager vedrørende Tjenesteforseelser maa blive fastsat Regler, hvorved der dels sikres en større Ensartethed i Behandlingen af Sagerne, dels gives den sigtede Mulighed for et virkeligt Forsvar.

Det maa nu ogsaa erkendes, at den nuværende Ordning ikke er fuldt tilfredsstillende, idet den Omstændighed, at Undersøgelserne ledes af de forskellige Kredsbestyrere, medfører, at man ikke kan sikre sig en saa ensartet Behandling som ønskeligt. Det maatte derfor anses for meget heldigt, om alle Forundersøgelser og Afhøringer i betydeligere Sager kunde ledes af en retskyndig Auditor, der da kunde forelægge Generaldirektionen Sagerne til Afgørelse. Imidlertid finder Ministeriet det ikke for Tiden rigtigt at foreslaa noget nyt Embede oprettet, navnlig ogsaa, fordi man maa anse det for rettest, at der først indvindes nogen Erfaring med Hensyn til, hvorledes en Ordning som den ovennævnte vil virke; derimod kan man anbefale, at der forsøgsvis antages en juridisk uddannet Mand, til hvem de omhandlede Undersøgelser og Afhøringer kunne overdrages, imod at der herfor tillægges ham et passende Honorar.

Til Bedømmelse af Omfanget af det Arbejde, der vil komme til at paa-hvile en saadan Auditor, skal man oplyse, at der ifølge derom fra Generaldirektionen for Statsbanerne modtagen Meddelelse i de sidste 2 Aar gennemsnitlig pr. Aar har været et Antal af ca. 100 Sager om Tjenesteforseelser til Behandling i Generaldirektionens Kontorer. Hertil ville endvidere komme dels de Sager, som man af Hensyn til Opnaaelsen af den større Ensartethed vil anse det for rettest at henlægge fra Kredsbestyrerne til Auditøren, dels de Sager, hvor Kredsbestyrernes Afgørelser ville blive indankede for Generaldirektionen. Antallet af disse Sager lader sig ikke nøje angive, men vil utvivlsomt blive ret betydeligt.

Naar det derhos tages i Betragtning, at Sagerne, der hyppig kunne være ret omfattende, ville kræve Undersøgelser paa Stedet og derfor ofte ville strække sig over længere Tid, samt at man agter at lade de ansatte, der have forset sig, faa Lejlighed til skriftlig at fremføre deres Forsvar, hvilket ogsaa kan forudses at ville give et forøget Arbejde, kan Auditørens Honorar formentlig foreløbig ikke sættes lavere end til 3,200 Kr. aarlig, hvortil vil komme Dagpenge, Rejseudgifter, Skriverhjælp m. m., hvilke Udgifter kalkulatorisk anslaaes at ville udgøre c. 2,000 Kr. aarlig.

Idet Ministeriet i Henhold til det ovenanførte anbefaler, at der ved Statsbanerne forsøgsvis ansættes en retskyndig Auditor med et Honorar af 3,200 Kr. aarlig, tillader jeg mig herved at anmode det ærede Udvalg om til 3die Behand-